

Mál nr. 345/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Tegund vátryggingar: Slysátrygging launþega hjá A.

Orsakatengsl.

Gögn.

- 136. Málskot mótttekið 20. september 2023, ásamt fylgiskjöllum.
- 137. Bréf V, dags. 11. október 2023, ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi 12. ágúst 2021 verið að stýra vélknúnum hjólbörum sem geta borið allt að 365 kg að ótalinni þyngd þeirra sjálfra. Annað framhjól baranna hafi festst milli tveggja steina og við það hafi annað handfang þeirra slegist af miklum þunga í mjöðm M. Honum hafi tekist að rúlla aðeins með högginu en hafi fljótlega fundið mikinn verk í mjöðminni. Hann hafi lokið vinnudeginum sárþjáður og hætt að geta sinnt erfiðari verkum strax eftir slysið. Einkenni áverkanna hafi ágerst og 15. október hafi M verið orðinn alveg óvinnufær sem hann hafi verið síðan. V hafnaði bótaskyldu. Í málskoti er ástandi M lýst og kemur fram að ástand hans hafi versnað í byrjun árs 2022 og hann hafi verið lagður inn á Reykjalund til aðhlynningar. Þeirri dvöl hafi lokið í upphafi árs 2023. Hann sé óvinnufær og ástand hans hafi versnað verulega og óvíst sé um bara. Hann sé haldinn miklum kvíða og fái skjálftaköst, upplifi stöðuga verki, sérstaklega hægri megin í líkamanum, eigi erfitt með gang, allar hreyfingar séu hægar og daglegar athafnir séu erfiðar. Þá kemur fram að ekki hafi komið fram í athugun lækna eða annarra heilbrigðisstarfsmanna sem bendi til annars uppruna um ástand M en slysið. Að lokum telur M að vísun V í orð sjúkraþjálfara um að einkenninn séu of víðfeðm til að passa við slysið séu ekki útlökun á áhrif slyssins né að á að slysið hafi valdið honum skaða. M staðhæfir að stafrænu einkenni hafi ekki verið til staðar fyrir slysið og allar líkur á því að því að þau hafi hafist í kjölfar eymsla eftir það.

Í bréfi V er vísað til þess að slysatilkynning til Sjúkrátrygginga Íslands sé undirrituð 27. júní 2022 eða tæpu ári eftir að atvikið hafi átt sér stað. Vísað er til beiðni um sjúkraþjálfun dags. 3. janúar 2022 sem sé fyrsta koma til læknis eftir meint atvik en ekkert sé minnst á það. Í beiðninni komi fram að M hafi unnið líkamlega vinnu undanfarin 2 ár. Verkur sé í mjóbaki án leiðni og einnig verkur í hægri öxl með leiðni á nóttunni. M vakni oft með verk og doða, sé stífur í hálsi og herðum, sérstaklega hægra megin. Þá sé að finna skráningu hjá LSH 22. júní 2022 um athugun vegna gruns um taugakerfissröskun og skráningu 1. júlí 2022 um skjálfta sem trufla ýmsar athafnir, klæðast og burstu tennur og að mati M hafi þetta byrjað í kjölfar Janssen covid bólusetningar í júní 2021 og hann hafi tveimur mánuðum síðar lent í trauma á mjöðm. M hafi verið í sjúkraþjálfun í 6 mánuði og hafi sjúkraþjálfari hvatt hann til að leita meiri skýringa á hreyfigetunni þar sem einkennin væru of víðfeðm til að passa við slysið. Einnig liggi fyrir læknis um að vissir hlutir líkist parkinson einkennum. V telur að gögnin sýni vangaveltur lækna um einkenni M sem enn hafi ekki fundist skýringar á og telur að ekkert bendi til þess að þau einkenni sem M lýsi verði rakin til þess slys sem M telji sig hafa orðið fyrir í ágúst 2021. Með vísan til þess hafnar V bótaskyldu.

Álit.

Ágreiningur þessa máls varðar það hvort einkenni M sé að rekja til þess slyss sem hann lýsir að hafi orðið í ágúst 2021. Í málinu liggur fyrir vottorð A um að M hafi fengið högg á mjöðmina þegar hjólbörurnar rákust í hann. Ekki er því deilt um að atvikið hafi átt sér stað. Verður þá að skoða hvort orsakatengsl séu milli atviksins og þeirra einkenna sem hafa hrjáð M um langt skeið. Í læknafréfi frá Reykjalundi dags. 28. febrúar 2023 kemur fram að líklega hafi stafrænu einkenni M byrjað árið 2017 með minnkuðum krafti í hægri handlegg. Þá hafi M upplifað máttminnkun árið 2019 í jóga tíma. Einnig kemur fram að hann hafi verið með verki í handleggnum og hægri fótlegg, stífleika í vöðvum í hálsi, hægra megin og hafi farið í nálastungur sem hjálpuðu eitthvað. Nú hafi hann hins vegar einnig þróað skjálfta, hægingu á hreyfingum, stirt göngulag sem líkist parkinsonisma. Einnig sé mikill kvíði og alvarlegt þunglyndi til staðar.

Það er forsenda fyrir bótaskyldu að sýnt sé fram á orsakatengsl milli atviksins og þeirra einkenna sem hrjá M. Í málinu liggur fyrir að ástand M er alvarlegt og einnig liggja fyrir gögn sem sýna getgátur heilbrigðisstarfsmanna um hvað geti valdið því. Hins vegar liggja ekki fyrir gögn eða óháð matsgerð sem staðfesta orsakatengsl milli slyssins og einkenna M og því verður ekki talið að fullnægjandi sönnun liggi fyrir um að einkenni M sé að rekja til atviksins í ágúst 2021. Með vísan til þess verður nefndin að hafna bótaskyldu V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysaftryggingu launþega A hjá V.

Reykjavík, 21. nóvember 2023.

Rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir